

Soek jy 'n fantastiese tutor?

www.teachme2.com/matriek

basic education

Department:
Basic Education
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

SENIORSERTIFIKAAT-EKSAMEN/ NASIONALE SENIORSERTIFIKAAT-EKSAMEN

GESKIEDENIS V2

2021

ADDENDUM

Hierdie addendum bestaan uit 14 bladsye.

VRAAG 1: WAT WAS DIE REAKSIES OP DIE INSTELLING VAN AFRIKAANS AS 'N VERPLIGTE ONDERRIGTAAL IN SWART SUID-AFRIKAANSE SKOLE IN 1976?**BRON 1A**

Die bron hieronder fokus op die Departement van Bantoe-onderwys se besluit om Afrikaans as 'n verpligte onderrigtaal in swart Suid-Afrikaanse skole in te stel.

Die kwessie wat die 1976-Soweto-opstande veroorsaak het, was 'n dekreet (wet) wat deur die Departement van Bantoe-onderwys uitgevaardig is. Die Adjunkminister van Bantoe-onderwys, Andries Treurnicht, het 'n opdrag aan skoolrade, inspekteurs en prinsipale gestuur dat Afrikaans op 'n gelyke basis met Engels geplaas moes word en as 'n onderrigtaal in alle skole gebruik moes word. Hierdie opdrag het onmiddellik negatiewe reaksie by verskeie onderwyserorganisasies en skoolrade, in en buite Soweto, uitgelok.

Die eerste liggaam wat formeel op die instelling van die apartheidsregime se taalbeleid gereageer het, was die Tswana Skoolraad, wat uit skoolrade van Meadowlands, Orlando West, Dobsonville en ander gebiede in Soweto bestaan het. Die notule van die vergadering van die Tswana Skoolraad wat op 20 Januarie 1976 gehou is, lui soos volg:

'Die kringinspekteur het die Raad ingelig dat die Sekretaris van Bantoe-onderwys verklaar het dat alle direkte belasting wat deur die swart bevolking van Suid-Afrika betaal word, na die verskillende tuislande vir onderwysdoeleindes daar gestuur word ... In stedelike gebiede word 'n swart kind se onderwys deur die wit bevolking, dit is Engels- en Afrikaanssprekende groepe, betaal. Die Sekretaris van Bantoe-onderwys het dus 'n verantwoordelikheid om beide Engels- en Afrikaanssprekendes tevrede te stel. Gevolglik, as die enigste manier om beide groepe tevrede te stel, moet die onderrigtaal in alle skole op 'n 50-50-basis geskied ... Indien skole in die toekoms in 'n taal onderrig wat nie deur die Departement vir 'n spesifieke vak voorgeskryf is nie, sal eksamenvraestelle slegs in daardie onderrigtaal, met geen opsie vir ander tale nie, opgestel word.'

Die Tswana Skoolraad het verskeie pogings aangewend om die Departement van Bantoe-onderwys te oorreed om hierdie beleid te verander, maar dit het misluk. Skoolrade is baie duidelik aangesê dat die taalbeleid geïmplementeer moes word. Die meeste skoolrade het eenvoudig aan hierdie opdrag gehoor gegee ...

[Uit www.sahistory.org.za/pages/governance_projects/june16/june16.htm.
Toegang op 23 Februarie 2020 verkry.]

BRON 1B

Die artikel hieronder is deur Nelvis Qekema geskryf en die titel is 'The June 16 Uprising Unshackled: A Black Perspective' ('Die Junie 16-opstand Ongebonde: 'n Swart Perspektief'). Dit fokus op hoe die filosofie van Swart Bewussyn swart Suid-Afrikaanse studente beïnvloed het om die gebruik van Afrikaans as onderrigtaal teen te staan.

... Dit maak nie saak hoe pynlik dit is nie, dit is 'n geskiedenisfeit dat die 16 Junie 1976-opstande onder die direkte invloed van die Swartbewussynsbeweging (SBB) plaasgevind het. Die Suid-Afrikaanse Studentebeweging (SASM), 'n studentekomponent van die SBB, het op 28 Mei 1976 sy algemene studenteraadsvergadering gehou waar die kwessie van Afrikaans as onderrigtaal bespreek is. Die notule van die algemene studenteraadsvergadering het die gees van die vergadering vasgevang en verklaar dat die onlangse boikotte by skole 'n betoging teen die voorbereiding van 'goeie industriële seuns' vir die owerhede was ... 'Ons is van voorneme om die gebruik van Afrikaans as onderrigtaal totaal te verwerp ...'

Seth Mazibuko het hierdie getuienis by sy 1977-hofspraak gegee en die volgende gesê: 'Ek het hierdie vergadering op 13 Junie 1976 bygewoon. Verskeie skole van Soweto was teenwoordig. Die hoofspreker het die doelstellings en oogmerke van die SASM aan ons verduidelik. Hy het ook die gebruik van Afrikaans as 'n onderrigtaal bespreek en 'n beroep op die prefekte by ons skole gedoen om na vore te kom en te verduidelik wat die posisie [by hulle skole] was. Ek het opgestaan en aan die vergadering verduidelik dat Phefeni [Junior Sekondêre] School geweier het om Afrikaans te gebruik en dat hulle gedurende Mei 1976 klasse geboikot het.'

By 'n SASM-vergadering op 13 Junie 1976 is 'n Taakgroep gestig. Dit is die Soweto Studenteraad (SSRC) genoem en die leier was Tsietsi Mashinini. 'n Besluit is geneem om op 16 Junie 'n beplande betoging teen die verpligte gebruik van Afrikaans as onderrigtaal in swart Suid-Afrikaanse skole te onderneem.

[Uit <http://azapo.org.za/the-june-16-uprising-unshackled-a-black-perspective/>.
Toegang op 23 Februarie 2020 verkry.]

BRON 1C

Die bron hieronder fokus op hoe gebeure op 16 Junie 1976 in Soweto verloop het.

'n Groot skare studente het die oggend van 16 Junie 1976 in Vilikazi Street, oorkant Phefeni Junior Secondary School en Orlando West High School in Soweto, bymekaar gekom.

Die groot skare mense het slagspreuke, soos 'Weg met Afrikaans', 'Amandla Ngawethu' (Mag vir die Mense) en 'Bevry Azania', gedreunsing en baie mense gelok, onder meer die apartheidspolisiemag ...

Vyf wit polisiebeamptes het sy aan sy in die middel van die pad gestaan en na 'n see van swart gesigte gestaar. Agter hulle het daar nog polisie in uniforms, die meeste van hulle swart en van die onluste-eenheid, gewapen met gewere en saam met honde, uit polisiewaens geklim. Hulle het na die beamptes en die massiewe groep studente in die straat afgestap. Verskeie vroue langs die straat het alles dopgehou. 'Gaan julle ons kinders doodmaak?' het 'n vrou 'n swart polisiebeampte gevra terwyl hy verbygeloop het. 'Nee, daar sal nie 'n geskietery wees nie,' het die beampte kalm geantwoord. 'Die kinders baklei nie met iemand nie, hulle betoog net ...'

'n Wit beampte het skielik eenkant toe gestaan, afgebuk en iets wat soos 'n klip gelyk het, opgetel. Hy het toe die voorwerp in die skare ingegooi. Die kinders vooraan die skare het onmiddellik na die kante toe gespat. Hulle het klippe opgetel en weer gegroep. Hulle het geskree: 'Power, P-o-w-e-r!' terwyl hulle in die rigting van die polisie beweeg het. 'n Skoot het geklap, toe nog een en nog een in vinnige opeenvolging.

Studente het in alle rigtings gevlug, baie het op die ruie bult agter die twee skole, in agterpaadjies, systrate en huise skuiling gaan soek. Almal het gelyk of hulle erg geskok is. Die studente was verward (deurmekaar) en geskok. Hulle het dit nie verwag nie. Dronkgeslaan het hulle oral in die gebied in groepe gestaan terwyl die gewondes kreunend op die grond gelê het. Motoriste en joernaliste het gehelp om die dooies en gewondes bymekaar te maak en na hospitale te neem.

[Uit *A People on the Boil* by H Mashabela]

Bron 1D

Die hoofopskrifte hieronder het op 17 Junie 1976 op die voorblad van *The World*-koerant verskyn. Die titel was 'POLISIE SKIET ONS KINDERS PLAT' ('POLICE GUN DOWN OUR CHILDREN'). *The World*-koerant is hoofsaaklik deur swart Suid-Afrikaners gelees. Dit is vir duidelikheid oorgetik.

THE WORLD

Donderdag 17 Junie 1976

POLICE GUN DOWN OUR CHILDREN

58 dood
700 beseer
op een dag

[Uit *The World*, 17 Junie 1976]

Afrikaanse vertaling van die hoofopskrif

POLISIE SKIET ONS KINDERS PLAT

VRAAG 2: HOE HET DIE WAARHEIDS-EN-VERSOENINGSKOMMISSIE (WVK) DIE MOORD VAN POLITIEKE AKTIVISTE, SOOS LENNY NAIDU, HANTEER?**BRON 2A**

Die bron hieronder is deur die historikus, Martin Meredith, geskryf. Dit fokus op die redes vir die stigting van die Waarheids-en-Versoeningskommissie (WVK).

Die wittebrood(fees)-tydperk oor verskille oor hoe om Suid-Afrika se gewelddadige verlede te hanteer, het tot 'n einde gekom. Nelson Mandela was vasbeslote dat menseregteskendings gedurende die apartheidsera deur 'n waarheidskommissie ondersoek moes word. Hy het opgemerk dat die doel nie vergelding (wraak) was nie, maar om 'n soort openbare verantwoordelikheid te gee om te help om die onregverdigdhede van die verlede te verwyder sodat versoening kan plaasvind. Indien daar nie aan misdade van die verlede aandag gegee word nie, het hy gesê, sal dit met ons 'soos 'n etterende (lopende) sweer saamleef'. FW de Klerk, adjunkpresident in Mandela se regering van nasionale eenheid, het die hele idee afgekeur (gekritiseer), en aangevoer dat 'n waarheidskommissie tot 'n 'heksejag' sal lei wat op regeringskendings (wandade) van die verlede sal fokus terwyl dit die misdade wat deur die African National Congress gepleeg is, sal ignoreer. Dit kon, het hy gesê, waarskynlik 'die steke van wonde wat besig was om gesond te word, los-skeur' ...

Die Waarheids-en-Versoeningskommissie (WVK) wat in 1995 ontstaan het, is onvermydelik uit ooreenkomste gebore. Die omvang daarvan was beperk tot die ondersoek van growwe menseregteskendings, soos moord, ontvoering en die gebruik van marteling in die vier-en-dertig-jaar-periode vanaf 1960, wat met die slagting by Sharpeville begin het ...

Die WVK het die mag gekry om te dagvaar en om te deursoek en beslag te lê en is deur sy eie ondersoekseenheid ondersteun. Daar is vereis dat dit net soveel aandag gee aan menseregteskendings wat deur die vryheidsbeweging gepleeg is, as aan dit wat deur die apartheidveiligheidspolisie gepleeg is. Dit was egter nie 'n geregtelike liggaam of 'n geregshof nie. Dit kon nie vervolgings uitvoer of straf uitdeel nie. Die doel daarvan was nie soseer om oordeel oor toerekenbaarheid (blaaam) te vel nie, maar eerder om 'n proses van openbaarmaking te vestig. In ruil vir die waarheid kon oortreders wat na vore gekom het, op 'n individuele basis, amnestie van vervolging verleen word op voorwaarde dat die kommissie tevrede was dat hulle hulle misdade en optrede ten volle onthul het en dat hulle dade met 'n politieke doelwit uitgevoer is. Indien hulle nie na vore kom nie, sou hulle steeds die risiko loop om vervolgt te word.

[Uit *The State of Africa* deur M Meredith]

BRON 2B

Die bron hieronder is 'n transkripsie (skriftelike rekord) van getuienis wat Leslie Naidu oor die moord van sy broer en studente-aktivis, Lenny Naidu, voor die WVK gelewer het. Die WVK-verhoor is op 30 Julie 1999 by die Durban Christian Centre gehou.

KOMMISSARIS: Jy het gekom om ons te vertel van die dood van jou broer, Surendra Lenny Naidu, wat ook in 1988 deur die veiligheidsmagte in Piet Retief om die lewe gebring is. Kan jy asseblief staan om die eed af te lê voordat jy daardie storie aan ons vertel ...?

LESLIE NAIDU: ... Ek kom as woordvoerder vir my familie na die Kommissie om getuienis te lewer oor die gebeure rakende die dood van my broer Lenny. Eerstens, ek was baie bly om van die stigting van die WVK te hoor, en dit was iets waarvoor ons die afgelope 10 jaar gebid en gehoop het en dit is byna 11 jaar sedert ek laas my broer lewendig gesien het. Ons het heeltyd aan waarheid en geregtigheid geglo en dit was iets wat ons beslis gedink het altyd sou wen, of dit vandag, môre of oor 10 jaar sou wees. En dit was hierdie filosofie wat my regtig oor myself laat dink en selfondersoek laat doen het nadat Lenny dood is. Ek het myself eerstens afgevra, wil ek geregtigheid hê aangesien ons aan die filosofie van geregtigheid en skoon spel glo? Wil ek hê dat geregtigheid ten opsigte van die oortreders moet geskied, veral diegene wat geregtigheid toegepas het op die manier waarop dit op my broer en die mense van hierdie land toegepas is? Wil ek dit op presies dieselfde manier uitgedeel hê? En daar was tye dat ek hierdie tipe geregtigheid wou hê, ek wou hierdie reg van die sterkste hê, bloed vir bloed, en 'n oog vir 'n oog, maar gelukkig was daar tye wat ek die waarheid wou weet. En daardie tye wanneer ek die waarheid wou weet, het my in werklikheid in my soeke na geregtigheid gekalmeer. Die waarheid is wat ons almal wil hê en die waarheid, dink ek, is wat ons nou toekom. Die mees sielsdeursoekende deel kom egter ná die waarheid, en dit is vergifnis. Ek moes lank en deurdringend oor vergifnis nadink.

... Maar wat vergewe ek, wie vergewe ek? Dit lyk asof hierdie pad van vergifnis, of hierdie stryd wat ek met vergifnis het, die heeltyd in 'n kring loop. Totdat hierdie pad nie reguit loop nie, sal ek nie kan vergewe nie. Maar deur hierdie Kommissie hoop ek dat hierdie oortreders ons die waarheid, en net die waarheid, sal vertel.

[Uit <http://sabctrc.saha.org.za/documents/hrvtrans/durban/56210.htm?t=%2Bnaidu+%2Bsurendra+%E2%80%98%2Blenny%E2%80%99&tab=hearings>.

Toegang op 12 Februarie 2020 verkry.]

BRON 2C

Die koerantberig hieronder fokus op Eugene De Kock se verskyning voor die WVK. Dit is op 26 Julie 1999 deur Archie Mini vir die *Independent Online*-webblad geskryf. Amnestie is nie aan die oortreders vir die moord van die nege politieke aktiviste verleen nie.

Eugene de Kock, die apartheidsluipmoordenaar, het Maandag voor die Waarheids-en-Versoeningskommissie by die Durban Christian Centre verskyn. De Kock en 14 ander gewese veiligheidstakpolisiemanne het om amnestie aansoek gedoen vir hul betrokkenheid by drie moordinsidente toe hulle binne vier dae in 1988 nege ANC-lede van KwaZulu-Natal vermoor het.

In die eerste insident het Surendra 'Lenny' Naidu (23), Notsikelelo Cotoza (25), Makhosi Nyoka (25) en Lindiwe Mthembu (21) gesterf toe hulle motor die aand van 8 Junie 1988 in Houtkopweg buite Piet Retief in Mpumalanga in 'n lokval gelei is.

Ses mense, Leon William Flores, Jury Bernardus Hayes, Gerrie Johan Barnard, Flip Koenraad Theron, Frederick Johannes Pienaar en Marthinus David Ras, doen saam met De Kock aansoek om amnestie vir die moord op die vier MK-agente wat ongewapen was toe op hulle geskiet is. Die families van die vermoordes staan die aansoek teen.

De Kock het aan Regter Morane Moerane, wat die families van die vermoordes verteenwoordig, vertel dat hy die lokval georganiseer het nadat 'n versoek deur 'n 'mnr. Pienaar', gewese hoof van die veiligheidstak in Piet Retief, aan hom gestuur is 'om hulle te help met 'n operasie in verband met opgeleide ANC-lede wat die land vanaf Swaziland infiltreer (binnekom)'.

'Hulle moes 'n teken met 'n flikkerende linkerflikkerlig gee om ons te laat weet dat die insittendes gewapen was. In albei gevalle is die tekens gegee, volgens De Kock. Om die skiet van ongewapende vegters toe te smeer, 'het ons 'n Makarov-pistool op die liggaam van Lenny Naidu en 'n handgranaat in een van die vroue se sakke geplant'.

'Ons staan die aansoek om amnestie teen,' het Leo Naidu, Lenny se pa, gesê.

[Uit <https://www.iol.co.za/news/politics/families-hear-details-of-de-kock-deaths-6097>.

Toegang op 12 Februarie 2020 verkry.]

BRON 2D

Die spotprent deur Zapiro hieronder, beeld uit hoe Aartsbiskop Desmond Tutu, Eugene de Kock se aansoek om amnestie ontvang. Dit het op 13 Maart 1996 in die *Sowetan* verskyn.

[Uit http://www.saha.org.za/news/2013/July/galley_eugene_de_kock.htm.
Toegang op 12 Februarie 2020 verkry.]

Afrikaanse vertaling

NAAM? EUGENE DE KOCK	A, MNR. DE KOCK ... HET JY DIE MISDADE GENOEM WAARVOOR JY OM AMNESTIE AANSOEK DOEN?	JA.
AANSOEKE BY DIE WAARHEIDSKOMMISSIE		

VRAAG 3: WAT IS DIE VERSKILLENDEN MENINGS RAKENDE DIE IMPAK VAN GLOBALISERING OP ONTWIKKELENDE LANDE?**BRON 3A**

Die berig hieronder fokus op hoe globalisering die ekonomieë van ontwikkelende lande beïnvloed. Dit is deur F Hamdi geskryf en die titel is 'The Impact of Globalisation on Developing Countries' ('Die Impak van Globalisering op Ontwikkelende Lande').

Globalisering help ontwikkelende lande om hul ekonomiese groei te verhoog en om armoedeprobleme in hulle onderskeie lande op te los. Ontwikkelende lande kon in die verlede nie die wêreld ekonomie benut nie as gevolg van handelsbeperkings. Hulle kon nie dieselfde ekonomiese groei as ontwikkelde lande deel nie. Met globalisering het die Wêreldbank en Internasionale Monetêre Fonds egter ontwikkelende lande aangemoedig om markhervormings te ondergaan en om radikale (drastiese) veranderinge te maak deur groot lenings aan te gaan. Baie ontwikkelende lande het begin om stappe te doen om hul markte oop te maak deur tariewe te verwyder en hul ekonomieë oop te maak. Die ontwikkelde lande was in staat om in ontwikkelende lande te belê en werksgeleenthede vir die armes te skep. Byvoorbeeld, vinnige groei in Indië en China het tot 'n afname in wêreldarmoede gelei. Dit is duidelik dat globalisering die verhoudings tussen ontwikkelde en ontwikkelende lande versterk het ...

Globalisering hou baie ekonomiese en handelsvoordele vir ontwikkelende lande in, maar onderontwikkelde lande word benadeel. Byvoorbeeld, globalisering vergroot die ongelykheid tussen ryk en arm omdat die voordele van globalisering nie universeel is nie, rykes word ryker en armes word armer. Baie ontwikkelende lande word bevoordeel uit globalisering maar, aan die ander kant, word baie nasies benadeel. China en Indië het die afgelope twee dekades vinniger as baie ryk lande gegroei. Lande in Afrika het egter nie gegroei nie en het steeds die hoogste armoedevlakke in die wêreld ...

[Uit <https://www.linkedin.com/pulse/impact-globalization-developing-countries-fairooz-hamdi>.
Toegang op 10 Maart 2020 verkry.]

BRON 3B

Die bron hieronder is 'n onderhoud oor globalisering wat deur die Global Business Social Enterprise met N Pavcnik, 'n medeprofessor van Ekonomie by Yale University, gehou is. Die onderhoud is in 2005 in New Hampshire, die Verenigde State van Amerika (VSA), gehou.

ONDERVRAER: Is daar 'n manier om in breë trekke te beskryf watter impak globalisering op die armste mense wat in onderontwikkelde lande woon, gehad het?

N PAVCNIK: Indien jy oor die afgelope 30 jaar terugkyk, het ontwikkelende lande handelsbeskermingvlakke verhoog, wat daartoe gelei het dat hoër handelsbelemmerings op invoere ingestel (afgedwing) is en tot beperkte invoere bygedra het. Baie lande het in die 1980's en 1990's besluit om van hierdie beskermende beleide ontslae te raak en het grootskaalse handelshervormings geïmplementeer. Byvoorbeeld, Indië het in 1991 handelshervormings ingestel en hulle gemiddelde belasting op invoere het van meer as 80% na 'n gemiddeld van 30% gedaal. Colombië het van 50% tot om en by 13% gedaal. Dit het tot verhoogde handelsbewegings gelei.

Ekonomiese groei is die hoofkanaal waardeur globalisering armoede kan beïnvloed. Wat navorsers gevind het, is dat, in die algemeen, wanneer lande vir handel oopmaak, neig hulle om vinniger te groei en lewenstandaarde neig om te verhoog. Die gewone redenasie is dat die voordele van hierdie hoër groei na die armes sal afwentel. Dit is 'n bietjie uitdagend, veral met kollektiewe (gekombineerde) data, om noukeurig te identifiseer presies hoe armes voordeel getrek het. Een uitdaging is dat wanneer handel of globalisering plaasvind, baie ander faktore, soos tegnologie en makro-ekonomiese omstandighede, verander.

Maar, as alles in aanmerking geneem word, is dit feitlik onmoontlik om gevalle van arm lande te vind wat oor lang tydperke kon groei sonder om handelsgeleenthede te skep. En ons het geen bewyse wat daarop dui dat handel tot verhoogde armoede en 'n afname in groei sal lei nie.

ONDERVRAER: Word armoede en ongelykheid as 'n bedreiging vir globalisering beskou?

N PAVCNIK: As jy na die meningspeilings kyk wat mense vir hul menings oor globalisering vra, is daar in armer lande minder teenkating as in ontwikkelde lande. Maar ek dink die bedreiging kan groei as meer mense voel asof hulle uit hierdie proses uitgesluit word of nie voordeel uit die proses getrek het nie.

[Uit <https://insights.som.yale.edu/insights/how-has-globalization-benefited-the-poor>.
Toegang op 10 Maart 2020 verkry.]

BRON 3C

Die berig hieronder is deur Lesetja Malope geskryf en het op 28 Mei 2017 in die *City Press* verskyn. Die titel is 'Gordhan Warns that Inequality Could Lead to Revolt' (Gordhan Waarsku dat Ongelykheid tot Opstand Kan Lei'). Dit fokus op die impak wat globalisering op baie lande regdeur die wêreld gehad het.

Die gewese Minister van Finansies, Pravin Gordhan, het gesê dat globalisering een van die groot dryfkragte van ongelykheid in lande soos Suid-Afrika is.

Gordhan het beklemtoon dat met 'n toename in die vlak van stratifikasie (groepering van mense), die kwessie van ongelykheid op die voorgrond van beleide moet wees. Hy het bygevoeg dat nuwe vorme van maatskaplike veiligheidsnetten geskep moet word om hierdie maatskaplike en ekonomiese verdeeldhede te verminder.

Die uitwerking van globalisering, soos die verskille in inkomste en werksverlies, het tot toenemende ongelykheid in Suid-Afrika en ander soortgelyke lande bygedra.

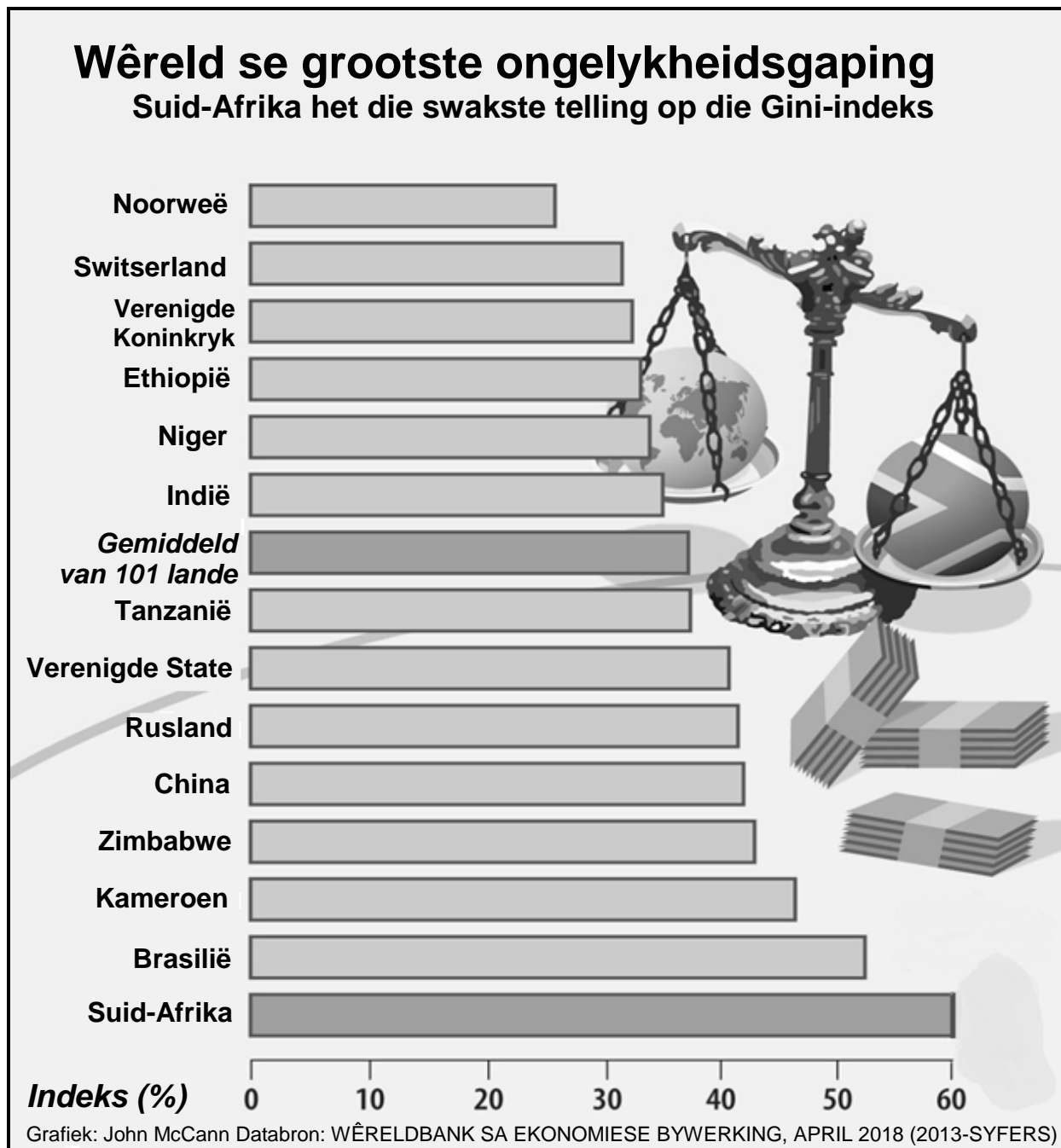
'Daar is 'n besef dat globalisering eintlik tot wenner en verloorde gelei het en dat daar groter kennis geneem moet word van wie die wenner is en watter persentasie van die bevolking hulle uitmaak, en wie die verloorde is,' het Gordhan gesê.

Gordhan het ook die kwessie van radikale ekonomiese transformasie aangepak, en gesê dat die term dikwels skeef voorgestel word en dit mislei mense om te glo dat hierdie inisiatiewe (planne) die meerderheid sal help, terwyl dit slegs 'n minderheid bevoordeel. 'Ekonomiese transformasie moet tot die voordeel van al 55 miljoen Suid-Afrikaners wees,' het Gordhan gesê. 'Die ander sal dit in werklikheid op so 'n manier sê dat dit mense mislei ... dat as ons hierdie uiterste sogenoemde radikale dinge doen, hulle baat sal vind, maar uiteindelik sal die klein elite (bevoorregtes) baat vind.'

[Uit <https://city-press.news24.com/>. Toegang op 10 Maart 2020 verkry.]

BRON3 D

Die grafiek hieronder toon hoe globalisering tot vergrote ongelijkheidsgapings in verskillende lande in die wêreld bygedra het. Dit het op 20 April 2018 in die *Mail & Guardian* verskyn.

[Uit <https://mg.co.za/article/2018-04-20-00-finding-wealth-in-a-sea-of-poverty>.
Toegang op 10 Maart 2020 verkry.]

Gini-indeks: Word gebruik om die inkomsteverspreiding van mense wat in 'n spesifieke land woon, te meet. Indien die Gini-indeks hoër is, beteken dit dat ongelijkheidsvlakke hoër sal wees.

ERKENNINGS

Visuele bronne en ander historiese bewyse is uit die volgende geneem:

Mashabela, H. 2006. *A People on the Boil: Reflections on June 16, 1976 and Beyond* (Jacana Media)

<http://azapo.org.za/the-june-16-uprising-ushackled-a-black-perspective/>.

<http://sabctrc.saha.org.za/documents/hrvtrans/durban/56210.htm?t=%2Bnaidu+%2Bsu+rendra+%E2%80%98%E2%80%99&tab=hearings>.

<http://www.saha.org.za/news/2013/July/galley-eugene-de-kock.htm>.

<https://city-press.news24.com/>.

<https://insights.som.yale.edu/insights/how-has-globalization-benefited-the-poor>.

<https://mg.co.za/article/2018-04-20-00-finding-wealth-in-a-sea-of-poverty>.

<https://www.iol.co.za/news/politics/families-hear-details-of-de-kock-deaths-6097>.

<https://www.linkedin.com/pulse/impact-globalization-developing-countries-fairooz-hamdi>.

www.sahistory.org.za/pages/governance_projects/june16/june16.htm.

Meredith, M. 2005. *The State of Africa*. (Jonathan Ball)

The World, 17 Junie 1976